

— naloži Komisiji da pored vlastitih troškova snosi i troškove tužitelja u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: očita pogreška u ocjeni Komisije

— Komisija je propustila uzeti u obzir činjenicu da je moguće razlikovati „uobičajene” od „dodatnih” usluga koje su u okviru predmetnih projekata pružali partneri/dioničari, s obzirom na prirodu tih usluga, tekst i duh tada važećih odredaba tužiteljevog statuta i odredaba odluke od 20. prosinca 2010. skupštine tužiteljevih partnera/dioničara.

2. Drugi tužbeni razlog: druga očita pogreška u ocjeni Komisije

— Komisijin zaključak prema kojem položaj upravitelja kao takav sprječava potonjeg da pruža druge usluge tužitelju na temelju ugovora o radu kojem je svojstven stvarni odnos podređenosti protivan je ustaljenoj sudskoj praksi sudova Europske unije. U svakom slučaju tužitelj je Izvršnoj agenciji za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu te Komisiji pružio dostatne dokaze o tome da je voditelj projekta doista imao nadzor nad upraviteljem i da je taj nadzor zadovoljavao kriterije koji su u pogledu postojanja stvarnog odnosa podređenosti ustanovljeni u sudskoj praksi.

Tužba podnesena 4. ožujka 2015. – RFA International protiv Komisije

(Predmet T-113/15)

(2015/C 155/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: RFA International, LP (Calgary, Kanada) (zastupnici: B. Evtimov i M. Krestiyanova, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, u cijelosti ili djelomično, Komisijine provedbene odluke C(2014) 9805 *final*, C(2014) 9806 *final*, C(2014) 9807 *final*, C(2014) 9808 *final*, C(2014) 9811 *final*, C(2014) 9812 *final* i C(2014) 9816 *final* od 18. prosinca 2014. koje se odnose na zahtjev za povrat antidampinških pristojbi plaćenih na uvoz ferosilicija podrijetlom iz Rusije;
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava povrijedivši i/ili pogrešno protumačivši članak 2. stavak 9. Osnovne antidampinške uredbe ⁽¹⁾ i/ili da je očito pogriješila u ocjeni kada je utvrdila da za potrebe primjene članka 2. stavka 9. osnovne uredbe, kao ni za potrebe sudskog nadzora, jedinstveni gospodarski subjekt nije relevantan. Tužitelj također osporava iz toga proizišlo utvrđenje Komisije prema kojem je opravdano potpuno odbijanje od izračunate izvozne cijene svih prijavljenih troškova i dobiti, uključujući troškove povezane s izvozom i razumnu dobit nepovezanog uvoznika;

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 11. stavka 10. Osnovne antidampinške uredbe ⁽²⁾ i očitoj pogrešci u ocjeni prilikom Komisijina odbijanja antidampinških pristojbi od izračunate izvozne cijene. Prema mišljenju tužitelja Komisija je, čak i uz primjenu vlastite metodologije, trebala utvrditi da su makar za dio prijavljenih iznosa uvjeti iz članka 11. stavka 10. ispunjeni. Drugi tužbeni razlog također se temelji na povredi članka 11. stavka 9. Osnovne uredbe koja proizlazi iz metodologije koju je Komisija primijenila prilikom ocjene o tome je li pristojba valjano uključena u preprodajnu cijenu, koja se razlikuje od metodologije koju je primijenila u posljednjem ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe;
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 11. stavka 9. Osnovne antidampinške uredbe ⁽³⁾ i članka 18.3.1. Sporazuma o antidampingu WTO-a, počinjenoj time što je Komisija prilikom utvrđivanja izračunatih normalnih vrijednosti primijenila novu metodologiju koju nije mogla opravdati nikakvom relevantnom promjenom okolnosti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009.) (SL, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009.) (SL, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009.) (SL, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Tužba podnesena 18. ožujka 2015. – El Corte Inglés protiv OHIM-a – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Predmet T-126/15)

(2015/C 155/40)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, *abogado*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Grup Supeco Maxor, SL (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Sporni žig u pitanju: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom „Supeco” – prijava za registraciju br. 10 884 741

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. prosinca 2014. u predmetu R 1112/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 4. prosinca 2014. petog žalbenog vijeća OHIM-a u predmetu R 1112/2014-5, u dijelu u kojem se djelomičnim usvajanjem žalbe podnositelja prijave za predmetni žig, poništava odluka odjela za prigovore kojom se djelomično usvaja prigovor B 2 054 040 i odbija dio žiga Zajednice br. 10 884 741 „Supeco” (figurativni); i